

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד פרשת וארא – שבת מברכין
כ"ו טבת התשע"ב שנה ו' – גליון 277
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

מוצ"ש	הדלקת נרות	קריית ארבע
17:42	16:32	ירושלים
17:41	16:26	באר שבע
17:43	16:42	תל אביב
17:42	16:41	

לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל

מאורות רבותינו

וְהַחֲטָה וְהִפְסְדָה לֹא נָפוּ כִּי אָפִילֶת הִנֵּה
(ט, ל"ב)

'והחטה' כ"ב אתוון (חטה בגי' כ"ב), 'והכסמת'
מלשון 'כסום' יכסמו את ראשיהם' (יחזקאל מד
כ. כמו שפירש שם רש"י), העוסקין בתורה
בצנעה לשמה, מבלי להיות רב ורבי עבודה
זרה, אלא שפל ונבזה, כדרך הצדיקים וחסידים,
'לא נכו' אין להם שבירה, לא יפלו תחת
השבירה, 'כי אפילת' פלאי פלאות נעשו להם,
והם אוחזים עצמם לאפל וחשך, ובית אפל אין
בודקין (נגעים פ"ב מ"ג). ולזה 'אפילת'
מלא יר"ד זעירא קטנה, ואין בו ואו להתפשט,
כי מקטין עצמו הרבה.

(היכל הברכה 'מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

עלון "פינוק לשבת" לילדים
בהוצאת בית מדרשנו. ניתן להורידו בקישור
הבא –

העלון יוצא

לעילוי נשמת יצחק בן משה
ורעייתו אסתר בת אלעזר ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון יוצא

לרפואת כל חולי
עם ישראל

מאורות הפרשה

לע"נ הרב משה כהן ז"ל

"לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (פרק ו, יג).

דבריו הנשגבים של משה בתחילת הפרשה - אני ה' והוצאתי...
והצלתי... וגאלתי... ולקחתי... והבאתי...", לא זכו לתשומת לבם של
בני ישראל "ולא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מְקַצֵּר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה". אך
הקב"ה מתעלם מכך, ומצווה את משה ללכת שוב לבני ישראל.
והנה שתי תמיהות יש לתמוה.

הראשונה, איך לא שמעו בני ישראל אל משה והרי נאמר קודם לכך
"**וַיִּאֱמָן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי פִקַּד ה' אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת עֲנָנִים
וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ**" ? שמה הקשחת העבדות גרמה להפיכת לב העם
מאמונה לחוסר נכונות אפילו לשמוע את דברי משה? והשנית,
מדוע הקב"ה מתעלם מכך ומצווה שוב ללכת אל ישראל, ושמה לא
ישמעו בשנית?

ולהשיב, בידוע כי דרך בני האדם כשנתקלים בקשיי היום יום כל
חפצם הוא להיחלץ מהקושי העכשווי, כאן ומיד, רק כדי לצאת
מצרתם, ואוזנם לא מוכנה לשמוע הבטחות עתידיות. ולכן אין
הקב"ה מתרעם שהרי "אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם
בריותיו" [ע"ז, ג, א], "ויודע צדיק" הוא הקב"ה "נפש בהמתו" אלו
בריותיו, ומשום כך משלח את משה ואהרן שנית אליהם. ומתוך
אהבתו אותם מצווה בפעם השנייה לומר להם "לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם", היינו לדבר עימהם רק על צרתם הנוכחית,
שעבוד מצרים. ומה באה תורתנו הקדושה ללמדנו בכאן? ללמדנו
דרך עיון והעמק הפנמה על הסובב אותנו בעולמו יתברך. הנה בא
האדם לעולם הזה ללמוד תורה, לקיים מצוותיה ולהשלים חובותיו
אשר חב הוא לבורא עולם ודעתו לא פנויה לחשוב על הטוב הצפון
לו לחיי הנצח בעוה"ב. אשר על כן, דיברה תורה בלשון בני אדם,
"**והיה, אם שמוע תשמעו אל מצוותי... ונתתי מטר ארצכם בעיתו,**
יורה ומלקוש... ואכלת, ושבעת". פרנסה ושפע גשמי, כי בזה האדם
טרוד כל ימי חייו. אך בל נשכח, "שכר מצוות בהאי עלמא ליכא"
[קידושין, ל"ט], ואע"פ שזו הבטחה עתידית אסור לנו לשכוח ממנה,
ולהזכירה תדיר, ונשתדל לחנך את ילדנו ברוח ישראל סבא ללמוד
תורה ולהאדירה ונזכה בזה ובבא אכ"ר.

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קריית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 לתרומות – ח"ן בנק הדואר 20033243
ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

דוא"ל - info@ohrshalom.net

מאורות "מעשה ארג"

לְכֵן אָמַר לְבָנָי יִשְׂרָאֵל אֲנִי הוֹי"ה וגו' (ו ו). הנה שם אספקלריא מונח על כל דבר המזוכך, הן על בריל, או שפיגל. ויש אספקלריא המאירה מעבר לעבר בזכות, ואז אינו רואה צורתו. ויש שמשמין תחתיו איזה דבר, אזי חוזר ומכה ורואה אדם צורתו. והנה משה רבינו שראה באספקלריא המאירה (יבמות מט): לא ראה את עצמו, והיה בטל ומבוטל אין ממש, ניכלל באור אין סוף בסתר עליון, והיה כל מציאותו אלהותו יתברך, כטעם (ירמיה יז ז) 'אשר יבטח בהו"ה' ואז 'והיה הו"ה' שהוא עצמו נעשה שמו יתברך, כמבואר בספר הקדוש כל בו (סימן ד ד"ה ומצאתי) על 'שמו אחד' (זכריה יד ט), שהם נשמות של הקדושים, (וז"ל: 'והיה הו"ה למלך' רצה לומר כי לעתיד יבאו כל נשמות הקדושים לאחד, ויהיה 'הו"ה אחד ושמו אחד'). וזהו שכתוב על משה רבינו 'והיה שם' (לקמן כד יב), 'נתתיך אלהים' (לקמן ז א). וזהו שכתוב כאן 'לכן אמור לבני ישראל אני ה', 'אני' אתוון 'אין' ממש בטל ומבוטל, ולכן 'אני הו"ה' שהוא עצמו נעשה שמו יתברך, [כמו שיעקב נקרא אל] וזהו אספקלריא המאירה שאינו רואה את עצמו כלל. אבל ושאר נביאים, כתוב ואראה את ה' דמות כמראה אדם (יחזקאל א כו) והוא אור חוזר צורתו שרואה את עצמו, ודי בזה.

(מעשה ארג' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

מאורות סיפורי רבותינו זיע"א

"וַיִּחְזַק לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים" (ז יג).

כשנתפרסם רבינו הגה"ק רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא ז"ע, בגדלותו בתורה ובספריו הגדולים והקדושים, וכבעל מופת גדול, עושה נפלאות ברפואות וישועות, והיו המוני העם נוהרים אליו מכל קצווי תבל, היה הדבר למורת רוח המשכילים, והם עמדו ושלחו אחד מהם להתחקות על שרשי המופתים שמפליא רבינו לעשות. ואחר שחזר השליח ממש, פירסם מאמר כי כל המופתים אינם אלא אמונה תפילה רח"ל. וכששמע רבינו מכל זה נענה ואמר: הנה כתוב בישראל 'זיעש האותות לעיני העם ויאמן העם' (שמות ד ל-לא), ואילו על פרעה הרשע, נאמר 'ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהים' (שם ז יג) מכאן שראיית העיניים תלויה באמונת הלב, שהמאמין רואה, ומי שאינו מאמין אינו רואה אלא מהרהורי לבו.

תולדות קאמרנא

מאורות "בן בית"

"הוא אהרן ומשה אשר אמר הו"ה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם" (ו כו). הקשה רש"י למה בתחילה כתיב אהרן תחלה, ואח"כ כתיב משה תחלה, לומר לך ששקולין כאחד. אבל יש לומר טעם אחר כי קודם יציאת מצרים היה אהרן עיקר, שהוא היה המדבר כמ"ש 'והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים' (ד טז), אבל אחר יציאת מצרים היה משה העיקר והבן.

(בו ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

מאורות ליקוטי דיבורים

"ויקצו מפני בני ישראל" [א,יב] צריך להבין מהו הלשון "ויקצו" ועיין בזה מה שכתב רש"י. ואפשר לומר שאיתא ממרן האריז"ל, [לק"ת תצא] וז"ל: לצה הוזכר בתורה כמה פעמים יציאת מצרים אלא הד' גלויות היו נגד ד' אותיות הו"ה, וגלות מצרים הוא מגד קוצו של י"ד, שהוא שקול מכולם ויותר מהם, ולכן הוזכר כמה פעמים. וזה מה שמרמז כאן התורה "ויקצו", אתוון קו"ץ י', לומר שכל כוחם של מצרים להרע לישראל, הייתה ממה שהיו נשרשים בקותו של י', והבו. וליקוטי דיבורים תשס"ד]

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

נשן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net